

„Míg megszólal a nagy Harmónia...”

MAGYAR NAP NEW JERSEY-BEN

Magyar és angol nyelvű újságkivágások, levelek, fényképek érkeztek az elmúlt napokban szerkesztőségünkbe a szeptember 13-án New Jersey-ben megtartott Magyar Napról. A Garden State Arts Centerben az amerikai magyar egyházak, egyesületek és szervezetek védnöksége alatt nagyszabású, egésznapos műsor szórakoztatta a mintegy hatezer főnyi közönséget. New Jersey és Kelet-Amerika magyarsága immár másodszor rendezte meg találkozóját.

Pontosan déli tizenkét órakor dr. Boros Lajos nyitotta meg az ünnepséget. Kezdetét vette a színpompás néptáncvetélkedő, amelyen nemcsak a környékbeli tánc csoportok, hanem a távoli Cleveland és New York City táncosai is részt vettek.

Délután a gálaműsoron többek között fellépett nagytiszteletű Bertalan Imre vezényletével a Bartók Vegyeskar, a negyventagú ifjúsági énekkar, amely gyerek-rigmusokat, dalokat és játékokat adott elő, úgy, ahogyan azokat a gyerekek Magyarországon éneklik, játsszák.

Boros Ilona magyar dalokat énekelt, Bencze Miklós Erkel-, Rossini- és Gounod-áriákat, valamint magyar nótákat adott elő és két megzenésített Ady-verset: „Az értől az Óceánig”, és „Szeretném, ha szeretnének”.

Dr. Somogyi Balázs igazgató vezetésével a Hungaria Néptánc Együttes palotást, korsós táncot és legényest táncolt. A Magyar Cserkész Néptánc Együttes szintén eredeti néptáncokkal szórakoztatta a közönséget.

Peleskey Erzsébet Bartók-műveket zongorázott: „Allegro barbaro” és „Este a székyelknél”.

Magyar Hírek "Bp., 1975 Dec. 6.

A műsor kiemelkedő sikere a New Jersey-i Kodály-kórus fellépése volt. Hamza András vezényletével többek között Kodály Zoltán művét énekeltek: „A szép énekszó műzsájához”.

Utána pedig a Csubák—Kára—Németh rádiózenekar, amely egy csárdásbemutatóval már a főműsorban is szerepelt, késő estig húzta a talpalávalót.

De a Magyar Napon más érdekes látnivaló is akadt. A Történelmi Emlékiállítás a látogatók megtekinthették például azt a nevezetes útlevelet, amelyet Báthory Zsigmond erdélyi fejedelem adományozott a Dunántúlon vitézkedő John Smithnek. Megemlékezett a kiállítás Kováts Mihályról, a Pulaski légió parancsnokáról, aki Washington tábornok oldalán küzdött Amerika függetlenségéért, s Charleston város védelmében esett el. Ez a rész különösen vonzotta a nézőket, hiszen az Amerikai Egyesült Államok 1976-ban emlékezik meg kétszázéves fennállásáról.

Megtalálhatták a látogatók Kossuth Lajos egyik kézzel írt levelét, amelyet Ruttkayné Emília nővéréhez írt, aki az amerikai Plainfieldben lakott. Olvashatták Puskás Tivadar, magyar feltaláló Edisonhoz írott levelét. A kiállítás felhívta a figyelmet arra, hogy számos olyan magyar és magyar származású tudós dolgozott Amerikában, akik munkásságukkal és eredményeikkel egyaránt dicsőséget szereztek szülőhazájuknak és új hazájuknak. Ilyen volt például a computer atyja, Neumann János matematikus, és a Nobel-díjas fizikus, Wigner Jenő, akinek most ősszel ünnepeztük 73. születésnapját.

A Magyar Nap alkalmából sok újság-

A passalci (New Jersey) cserkész néptáncosok a Magyar Nap néptánc vetélkedőjén

A Kodály kórus Fotó: Ferraioli

cikk emlékezett meg az eseményekről. Egyetlen egyből hadd idézzünk néhány mondatot, Dienes I. László írásából, amely a Magyar Híradóban jelent meg.

„Mi, magyarok, egy-egy ilyen Magyar Fesztiválon őseink hagyományával előhozakodva és büszkélkedve mintegy egymásra találunk a nagy emberrengetegben, kezet fogunk egymással s valahogy erősebben érezzük összetartozásunk érzetét. Tartsuk megfogva egymás kezét, magyarok, s úgy menjünk tovább... A magyar sajtó, az amerikai magyar befű a maga 76 éves és 67 éves itteni múltjával az Amerikai Magyar Népszava, illetve a Magyar Híradó által kezét nyújtja most minden becsületes gondolkodású, jó magyar érzésű testvérünk felé s kéri annak a kéznek az elfogadását, megragadását és erősen tartását!”

Szépen összeesengenek ezzel a gondolat-tal Kodály Zoltán szavai, amelyeket a Hungarian Festival műsorfüzete idéz:

„Nem ér sokat, ha magunknak dalolunk, szebb, ha ketten dalolunk. Aztán mind többen, százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben mind egyek vagyunk. Akkor mondjuk majd csak igazán: örvendjen az egész világ.”

Es vonatkoznak ezek a szavak nemcsak az éneklésre, hanem a magyar beszédre is. Ahol magyarul beszélnek, ahol még őrzik a magyar szó dallamát, ott mindig megtalálható a magyar történelem, a magyar kultúra egy-egy darabkája. És ahol él a magyar kultúra, a magyar származás tudata és büszkesége, ott mindig jelen van Magyarország, ott szétszakíthatatlanul él a kapcsolat az óhazával, a mai Magyarországgal. Jelenével. És jövőjével. A. A.

